

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Collegiis Canonicorvm Per Germaniam, Belgivm,
Galliam, Hispaniam, Italiam, Aliasqve Orbis Christiani
Prouincias, Liber Singvlaris**

Le Mire, Aubert

Coloniae Agrippinae, 1615

Capvt VII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11227

Impp. in Christianos per prouincias sœuientibus. Sacrum eius corpus B. Eligius Noniomenis ac Tornacensis Episcopus diligenter quæsitum repperit, loculoque inclusum Seclinij collocauit; instituto ibidem Clericorum siue Canonicorum collegio.

s. Chrysolius, Tornaci, alijsque Flandriæ locis Christi doctrinam disseminauit, & ab impijs cæsus; Cominij ad Lisam Fl. est conditus, à B. Eligio pariter eleuatus. Historia martyrij eius ibidem exstat, in collegiata Canonicorum basilica. Itaque iure optimo SS. Piatus & Chrysolius Tornacensium & vicinorū Flandriæ populorum Apostoli sunt nuncupandi. De hoc Tornacensi collegio consule Molauium in natalibus sanctorum Belgij.

CAPVT VII.

SANCTENSE COLLEGIVM IN
Ducatu Iuliacensi.

Sanctense opidum, ad Rhenum Fl. à S. Victore eiusq; socijs CCCXXX. Thebae legionis militibus, eò ferè loci, Diocletiano & Maximiano Impp. pro Christo occisis, sic dictum, ex Coloniæ Traianæ ruderibus natum creditur.

In horum Martyrum honorem insigne Sacerdotum collegium *s. Helena* Constantini Magni Imperatoris mater instituit; quod & Constantinus priuilegijs exornauit; vt fusè narrat

narrat Stephanus Pighius, Canonicus San-
etensis, in Hercule suo Prodigio, à Plantino
Antuerpiæ excuso.

SECCINGENSE COLLEGIVM, CA-
nonicorum & nobilium Virginum Canonissa-
rum in Germania.

Secanis vel Secanica insula in Rheno sita,
à secato Rheno dicta putatur. Seccingen-
se cœnobium, à s. Fridelino Scotorum & Hi-
berniæ Regis filio, Philosophiæ studijs præ-
clarè imbuto, & Ecclesiasticæ vitæ in primis
studioso, pete grinate plantandæ religionis &
propagandi Christianismi ergo inchoatum
est, anno Domini 495. confirmatumq; à Re-
ge Galliarum Clodoueo. Docuit Fridelinus
iste circum quaque in Gallijs, tandem Pieta-
uiam venit ad s. Hilarium, vbi postea in eius-
dem cœnobia pater monachorum existit, &
s. Hilarium è terra lenauit, ac magnificum
ibi cœnobiu[m] Clodouei subsidijs erexit. Dis-
cedens postea inde in Belgicum, primū ad
Mosellam venit, à quo anno non procul rur-
sus in honorem s. Hilarij aliud monasterium
inchoauit, quod hodie Hilariacam vocatur,
idque s. Naboris cœnobium esse existima-
tur. Relinquens verò & hunc locum, paulo
post in Vosagi altis cacuminibus templum e-
tiam s. Hilarij erexit. Venit autem & Argen-
tinam, ibi que simile templum condi curauit.

B

Inde

Inde per Burgundionum prouincias ambulans, ad curiam Rhetorum venit; vbi rurus S. Hilarij nomine Ecclesiam construxit. Postremò autem in Augiam Seccingensem venit, vt in ea etiā insula ædiculam cōderet, sed ab habitatoribus deprehensus, virgis cæsus, & ex insula eiectus est. Venit igitur ad Regē Clodoueum, cui concionans aliquoties, mox ab eo totius insulæ donationem liberriam impetrauit. itaq; postea in ea habitauit, orans ibi, & collectis aliquot discipulis sacras litteras explicans. Rége sublato, cœperunt interum accolæ eiusdem insulæ tumultuari aduersus virum Dei: tum vt se se muniret contra tumultuantium vim & illatas toties iniurias, Rhenū ex dextero & veteri alueo precibus ad Deum fusis in finistrum cōiecisse legibus, ac ita tutum sibi fecisse receptaculum. Hoc ipso miraculo omnium incolarum animos in sui admirationem atque amorem pellexit. Postea piarum & in Christo erudiendarum Virginum domicilium condere cœpit. Fuerunt autem ea ipsa tempestate duo Germani fratres nobilitate & diuitijs pollentes, in Clarona, vulgò *Claris*, Heluetiorū vrbe habitantes, *Vrso* ac *Landolphus*: ex quibus *Vrso* S. Fridelini piam vitam, & honestam cum discipulis suis cōuersationem videns, suarum professionum integrum partem à fratri patrimonio seiunctam S. Fridelino eiusque cœnobio dica-

dicauit; scriptisque diplomatibus, perpetuo possidendam tradidit & confirmavit. Mortuo Vrsone cum Landolphus auaritiæ studio bona Vrsonis monasterio legata ad se rapere conaretur: S. Fridelinus cum eo coram Baldeberto Comite de recuperanda possessione egit: Vbi cum videret nihil se effecturum, nisi coram iudicibus sisteret Vrsonem donatorem, abiisse vir Dei Claronam dicitur, & magna virtute omnipotëtis Verbi Vrsonem à mortuis resuscitasse, secumque ex Claronâ ad pagū Rheticum *Rancquill* per sex milliaria ipsum adduxisse, ut coram Baldeberto cū fratre Landolpho expostularet de iniuria. Landolphus talibus miraculis exterritus, non solù cœnobio reddidit quod Vrsonis priùs fuerat, sed suū etiā adiecit. Vrso cubat Seccingi in dextrâ chori ad parietē. Fridelinus sepultus fuit prīmō ad sinistrū chori parietē è rēgione Vrsonis postea in summa ara collocatus est; in qua vtrīq; Sacra habeti solent. De huius cœnobij fundatione & origine existant tales versiculi:

*Prædia pro domino dant fratres hic Fridelino
Tempora post multa, negat alter, fratre sepulto:
Suscitat hunc testem Dominus, ducitq; benignus.
Turba timore tremit: sanctus sua iura redemit.*

Ceterū in Seccingenſi collegio solent esse octo Canoniffe, quibus in Sacris octo Canonici subseruiunt. Sic ferè Bruschius in Chronologia monasteriorū Germaniæ,